

ПРОТОКОЛ

№ 423

гр. Благоевград, 17.04.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети април
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Божана Манасиева
Крум Динев

при участието на секретаря Илиана А.ова
и прокурора Р. Андр. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Божана Манасиева Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20241200600089 по описа за 2024
година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура – Благоевград, редовно призована, се явява
прокурор Г..

Жалбоподателят А. Н., редовно призован, се явява лично и с адв. С..

ПРОКУРОРЪТ: Няма пречка, моля да дадете ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

Съдът като взе предвид, че страните се явяват лично, подсъдимият се
представлява от защитник, намира, че са налице процесуалните предпоставки,
с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На осн. чл.331, ал.2 от НПК делото се докладва от съдия-докладчик:

Производството по настоящото въззивно дело е образувано по жалба на

защитника на подсъдимият, а именно а. С., която е депозирана в срок. В жалбата се изразява становище за неправилност на постановената от Районен съд – Разлог присъда по НОХД № 503/2021г., с която подсъдимият е осъден за престъпление по чл.235, ал.6 от НК. Счита се, че неправилно е приложен материалния закон от съда, като поведението на подсъдимият изобщо не осъществява състав на престъпление. На второ място се коментира, че не може да бъдат осъществено двете форми на изпълнително деяние „отсекли“ и „взели“, а те следва да бъдат тълкувани в условията на алтернативност. Предвид на посочете съображения се иска отмяна на постановена от Районен съд – Разлог присъда.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, аз не споделям доводите на адв. С., изложени в депозирана жалба срещу първоинстанционната присъда. Моля да приеме като доказателство Постановление на решаващата прокуратура за разделяне на делото, респ. за постигнато споразумение между прокуратурата и защитника на обвиняемият Б.И.И.. Видно от постигнатото споразумение, че той е признат за виновен, че на инкриминираната дата е извършил престъплението в съучастие с А. Н.. За мен е относимо към предмета на делото и към така повдигнатото му обвинение. Към онзи момент същото е било срещу неизвестен извършител в съучастие с неизвестен извършител. Други искания нямам.

АДВ. С.: Не възразявам да бъде прието представеното от окръжния прокурор доказателство. Действително, в Районен съд – Разлог е подписано споразумение и е решено дело № 567/2023г., с което на установено по делото лице в производството с А. Н. е Б.И. и същият със споразумение с прокуратурата, делото е решено, служебно известно на съда дело № 567/2023г. Аз няма да соча доказателства. Поддържам своята жалба. Действително, както много точно го каза съда, считам, че поведението на подсъдимият не отговаря на текста от НК – не е осъществил онези изпълнителни деяния, които са посочени като състав на престъпление по чл.235, ал.1 от НК. Оспорвам правните доводи на решаващия съд. Нямам доказателствени искания.

Съдът като взе предвид представените от страна на обвинението писмени

доказателства – Постановление за разделяне на наказателно производство от 20.10.2021г. и Протокол от НОХД 567/2023г. по описа на Районен съд – Разлог, намира, че същите са относими към предмета на настоящо производство, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като доказателство по делото Постановление за разделяне на наказателно производство от 20.10.2021г. и Протокол от НОХД 567/2023г. по описа на Районен съд – Разлог.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, аз считам, че първоинстанционния съд е постановил една правилна и законосъобразна присъда, като не споделям доводите на защитата, посочени в жалбата срещу присъдата.

На първи място считам, че първоинстанционния съд е отговорил на всички възражения на адв. С., които за втори път са представени пред Вас в депозираната жалба. Така първоинстанционния съд не допуснал нарушение при прилагането на материалната норма, като е приел, че с оглед начина на извършване на престъплението, участието на всеки един от извършителите е възможно да бъде извършено едно престъпление в две от хипотезите или изпълнителните деяния на чл.235, ал. 1 от НК, а именно да бъдат отсечени преди това, след което да бъдат взети. Не споделям възраженията на защитата с оглед неяснотата, която според тях се определя от пазарната стойност един път от дървесината и втори път от щетата, която е посочена в размер на 444,97 лева. Видно е, че се касае за два различни критерия – единият пазарна стойност, другото се касае за щета. В тази връзка е и заключението на вещото лице. Не споделям доводите на защитата и на тези, които са насочени срещу обвинителния акт, внесен от решаващата прокуратура. Същият съдържа всички реквизити, посочена е фактическа обстановка, респ. следващите от нея правни изводи, както и съучастие в извършеното престъпление.

АДВ. С.: Уважаеми окръжни съдии, аз ще започна отзад напред. На първо място твърдя, че престъплението по чл.235 се намира в раздел Втори –

Престъпления срещу отделните стопански отрасли на гл. Шеста, т.е. главата е озаглавена „Престъпления против стопанството“. В тази връзка, когато се касае за престъпление против стопанството общия принцип е, че се касае за резултатни престъпления. Твърдя, че състава на чл.235 е резултатно престъпление и резултата не е пазарната стойност, а е вредата за съответното горско стопанско. Тази вреда е нормативно определена и тази нормативна определеност е Постановление № 86/2004г., и това е посочено от вещото лице като заключение в своята експертиза. Независимо от това, Районна прокуратура – Разлог е избрала друг критерий за вредата и това е Наредба за стойността на земите в Горския фонд, която въобще не се прилага в тези случаи. Защо не се прилага в тези случаи – защото разликата между административното нарушение по чл.213 от Закона за горите, който „сече взема немаркиран и непридружен с документ материал“ се счита за незаконен и състава на чл.235 от НК е единствено в стойността на вредата, т.е. вредата е разграничителния критерий при едни и същи изпълнителни деяния, който разграничителен критерий определя едно деяние като престъпление по чл.235 от НК или административно нарушение по чл.213. При едни и същи телодвижения, при едни и същи форми на умисъл на вината – само стойността на вредата определя дали е престъпление или е административно нарушение. В случая, тази вреда, за която горските стопанства съставят актове, се определят от това Постановление № 86/2024г. и съобразно стойността на вредата пишат актове или предават преписката на съответната районна прокуратура. До преди измененията в НК, мисля, че 1998г., не си спомням точно, това беше посочено, че когато стойността на вредата е 2000 лева и беше лесно за определяне, но сега не е така. Тъй като това престъпление е резултатно, донякъде го извличаме от състава на ал.6 на чл.235, който говори за маловажни вреди. Така че вредата, която оценяваме не е абстрактна и не може да бъде пазарна стойност, тъй като е престъпление по конкретен стопански отрасъл Горско стопанство, а не обща кражба като състав, а се касае за вредоносен резултат, който е нормативно определен. Така че всички тези експертизи, които назначаваме по тези дела, са ненужни и не отговарят на духа на този текст от закона, тъй като това може всеки един да го прецени, съобразно броя на дърветата и кубатурата, може да се определи обезщетението по реда на това Постановление №86/2004г. Само на това основание в Обвинителния акт, в диспозитива на заключителна част на

обвинителния акт, на моя доверител няма повдигнато обвинение. Посочено е следното, цитира: „...строителна дървесина на обща стойност 167 лева и с това се причини вреди на горския фонд в размер на 444,92 лева....“ Тези 444 лева касае обезщетение при използване на земи в горския фонд, която наредба е неприложима в случая. Така че всички елементи от състава на този текст от НК, на това основание спрямо А. Н., в случая не са осъществени и той следва да бъде оправдан по конкретното обвинение. Отделно от горното – какви са фактите по делото: на 23.06.2020г. моя доверител с Б.И., вече е известен, в обвинителния акт е неизвестно по делото лице, са били видени от горските служители Т. и К., които извършват следните дейности – И., видно от присъдата осъществява „разкройване“ на паднали дървета, преди това е имало доста повалени дървета, а А. Н. е товарил джила, който се е намирал в близост с разкроените вече части от дървета. Това са фактите по делото. Въз основа на тези факти, прокуратурата е повдигнала обвинение за „сеч“, че моя доверител е отсякъл и взел горски дървета на определената стойност, като тези дървета, които счита прокуратурата за отсечени и взети, съгласно обвинението е осъществил две форми на изпълнително деяние – „сеч“ и „вземане“. Аз считам, че с оглед начина на изписване на изпълнителните деяния в ал.1 на чл.235, тези форми на изпълнително деяние „сече“, „вземе“ или „извозва“ са при условията на алтернативност. Едното не може да „поглъща“ другото и това се определя съобразно умисъл. Същото е и по чл.2, който товари или разтоварва, укрива или съхранява. Всички тези форми разкриват различни изпълнителни деяния. Прокуратурата приема сеч, макар че от фактите по делото няма данни за отсечени дървета от двете лица, в случая Б.И., който е осъден по НОХД № 567/2023г. и А. Н., който е товарил. Само че, ако забележите от показанията на свидетелите К. и Т., ще видите обвинението за тези 9 броя дървета, не са взети от А. Н., а са останали на място и при разпита на вещото лице К. много подробно заявява, че е описал вида, асортимента на дърветата, на тези, които са останали на място. Така, че логически не би могло да бъде повдигнато обвинение за „вземане“, съгласно чл.235, ал.1 спрямо А. Н., тъй като дърветата са на място. Ако приемем, че е взето, най-малкото ще бъде „вземане“ при условията на опита на чл.18. Обвинение по чл.18 в случая за опит за „вземане“ няма, а дърветата, които са намерени в джила, в дадената работилница, в него не е имало дърва от тази местност. Така, че фактически моя доверител не е установено нито да е

„сякъл“, нито да е „взел“ дървета с конкретна стойност.

На второ място, аз поддържам онези оплаквания в жалбата, които съм посочил, а именно, че донякъде може да се направят изводи защо твърдя, че не е налице вземане, защото като сравните двата текста на чл.235, ал.1 и ал.2, ще видите, че се касае за почти идентични телодвижения и деяния от субектите на ал.1 и ал.2, като разликата, която е между двете деяния, в случая товарене и добиване, превозване и вземане е само по отношение на собствеността на взетите дърва. Когато лицето извършва своето деяние за себе си, т.е. извозва от Горски фонд дърва за себе си, той върши ал.1. Когато лицето извършва същите движения, превозва дърва от Горския фонд, но като услуга, като вторична дейност, когато тези дърва са собственост на трето лице, той върши състав на ал.2, тъй като там е посочено изрично „за други го“. В случая няма данни дали тези дърва, които да били разкривани и моя доверител ги е товарил в джипа, са били за него, за да приемем, че не се извозва или взема, или се касае за подпомагаща, вторична дейност в полза на Б.И., който е сякъл дърва за себе си, а моя доверител му е помагал. Няма нито едно доказателство в насока чия собственост са дървата, за да можем да вземем решение по отношение разграничителния критерий, посочен в ал.2 на чл.235 и това е именно, че „...преработва незаконно добит от други го дървен материал...“, а данни, че този материал е незаконно добит от други го, ако се позовем на това споразумение и тази присъда на Б.И., е налице, че собственик на тези неща, тъй като присъдата е вече влязла и презумира субективно отношение да свои, да сече, взема за себе си, то е ясно, че е налице ал.2. Аз считам, че в случая Районен съд – Разлог направи един компромис, както виждате, че той редуцира първоначалното обвинение и премина от състав на ал.1 към ал.6 на чл.235 – маловажност на вредите. Но считам, че това не е достатъчно да обоснове докрай приложението на правото. В тази връзка съм депозирал своята жалба като правни съждения, които моля да разгледате и моля да постановите Вашата присъда, като оправдаете подсъдимият А. Н. поради липса на състав в Обвинителния акт. Считам, че в заключителната част липсват всички елементи от състава на чл.235, а именно причиняване на немаловажни вреди на ДГС – Разлог. Моля да постановите вашето решение.

В ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Поддържам това, което каза моя адвокат.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Поддържам адвоката си.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание, съдът счете делото за изяснено от фактическа страна и обяви на страните, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът се написа в съдебно заседание, което приключи в 14:15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____